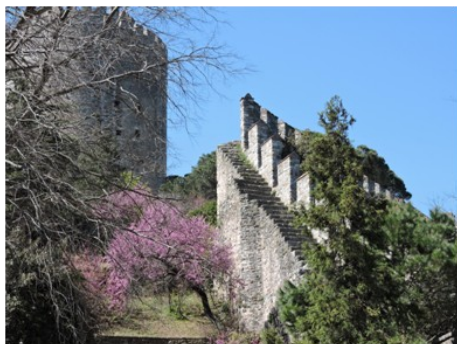

Biuletyn Podatkowy

Szanowni Państwo,

W marcowym wydaniu Biuletynu podjęte zostały następujące kwestie:

- Brak obowiązku poboru PIT, gdy zwycięzcą konkursu jest przedsiębiorca
- Zapewnienie mieszkania i opieki w kraju, do którego oddelegowano pracownika nie stanowi przychodu podatkowego dla pracownika
- Warunki stosowania podwyższonych kosztów podatkowych dla zatrudnionych twórców
- Różnice kursowe przy przelewach własnych środków z konta walutowego na konto złotowe
- Nieodpłatny zarząd a przychód spółki
- Kiedy nie pobieramy podatku u źródła od zakupionych biletów na samolot (ciekawe orzeczenie WSA w Rzeszowie)
- Podstawa opodatkowania VAT w przypadku ponoszenia dodatkowych opłat za klienta
- Przykładowy sposób obliczania proporcji odliczenia VAT
- Zakaz odliczania VAT od usług związanych z obsługą wypłaty dywidendy

Wierzymy, że informacje, stanowiska organów podatkowych, którymi dzielimy się dzisiaj z Państwem okażą się pomocne, a być może przyczynią się do lepszego podatkowego rozliczenia transakcji. Jednocześnie pozostajemy do Państwa dyspozycji w celu szerszego omówienia zasygnalizowanych zagadnień.

*W imieniu Spółki MBSP
Magdalena Bednarek– Sieradzka*

A: PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH (PDOF)

GDY ZWYCIĘZCĄ KONKURSU JEST PRZEDSIĘBIORCĄ OBOWIĄZEK POBORU PODATKU (10%) PRZEZ ORGANIZATORA NIE POWSTAJE

Firmy organizują konkursy/programy lojalnościowe, dla kontrahentów, będących również podmiotem gospodarczym. Czy, gdy zwycięzcą/odbiorcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, wypłata nagrody rodzi w takim wypadku obowiązek poboru zryczałtowanego podatku dochodowego (10%) przez organizatora? Minister Finansów (w dokumencie o sygnaturze DD9.8220.2.151.2015.JQP) potwierdził, że w takim przypadku obowiązek poboru podatku nie występuje. Tytułem uzasadnienia zaś wskazał: "(...) na gruncie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nagroda w konkursie zorganizowanym wyłącznie dla osób prowadzących działalność gospodarczą, kwalifikowana jest do źródła przychodu wymienionego w art. 10 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, tj. pozarolnicza działalność gospodarcza. (...) Gdyby nie działalność gospodarcza, przychód w postaci nagrody rzeczowej z tytułu udziału w konkursie nie mógłby być osiągnięty. Ponadto „celem konkursu było wyłonienie i nagrodzenie najlepszych mechaników lub elektromechaników w Polsce oraz promocja dobrych praktyk stosowanych w danej grupie zawodowej” co dodatkowo wskazuje na związek uzyskanej nagrody z prowadzoną działalnością w zakresie napraw samochodów. Dochód (przychód) z tytułu wygranej podlega opodatkowaniu według tych samych zasad jak dochód z prowadzonej przez Wnioskodawcę działalności gospodarczej. W takim przypadku nie ma zastosowania przepis art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy, przewidujący 10% zryczałtowany podatek dochodowy z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premii. Powyższe oznacza, że na organizatorze konkursu nie będą ciążyły obowiązki płatnika, przewidziane w art. 41 ust. 4 ustawy, na podstawie którego osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, osoby prawne i ich jednostki organizacyjne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, są obowiązani pobierać zryczałtowany podatek dochodowy od dokonywanych wypłat (świadczeń) lub stawianych do dyspozycji podatnika pieniędzy lub wartości pieniężnych z tytułów określonych w art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy."

ZAPEWNIENIE MIESZKANIA I DODATKOWEGO WSPARCIA WSKUTEK ODDELEGOWANIA DO PRACY ZA GRANICĄ NIE STANOWI PRZYCHODU DO OPODATKOWANIA

W interpretacji IPPB4/4511-788/15-7/IM, organ podatkowy stwierdził, że „finansowanie pracownikowi wydatków na pokrycie kosztów noclegu w hotelu, tymczasowego zakwaterowania oraz dodatkowych usług, takich jak asysta w poszukiwaniu mieszkania dla pracownika w kraju goszczącym oraz sprzątnięcie wynajętego mieszkania w czasie jego oddelegowania do pracy za granicę, nie stanowią przychodu pracownika ze stosunku pracy, albowiem koszty te połączone są tylko i wyłącznie z wykonywaniem przez pracownika obowiązków wynikających z umowy o pracę (kontraktu oddelegowującego) oraz tylko i wyłącznie w interesie pracodawcy". Podobny pogląd wynika z interpretacji IPPB4/4511-1514/15-2/IM z lutego 2016 roku, autorstwa Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie.

PODWYŻSZONE KOSZTY UZYSKANIA PRZYCHODÓW TYLKO JEŚLI Z UMOWY WYNIKA TWÓRCZY CHARAKTER PRACY ORAZ WYNAGRODZENIE ZA UTWORY

W dniu 25 lutego bieżącego roku, Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach odniósł się do kwestii stosowania podwyższonych (50%) kosztów uzyskania przychodów. Zwrócił przy tym uwagę, że warunkiem sine qua non uwzględnienia ich w rozliczeniu podatkowym, są między innymi odpowiednie zapisy umowy o pracę. Bez nich, skorzystanie z tego przywileju jest niedopuszczalne. Organ podatkowy argumentując swoje stanowisko zaznaczył: "(...) Kwestie prawne związane z powstaniem i nabyciem prawa autorskiego do utworów pracowniczych reguluje art. 12 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Zgodnie z art. 12 ust. 1, jeżeli ustawa lub umowa o pracę nie stanowią inaczej, pracodawca, którego pracownik stworzył utwór w wyniku wykonywania obowiązków ze stosunku pracy, nabywa z chwilą przyjęcia utworu autorskie prawa majątkowe w granicach wynikających z celu umowy o pracę i zgodnego zamiaru stron. Z treści umowy o pracę (lub innego dokumentu) winno więc wynikać, że obowiązki ze stosunku pracy obejmują także działalność twórczą, a wyodrębniona część wynagrodzenia stanowi honorarium za przeniesienie praw autorskich do utworu. Konieczne jest dokładne wyróżnienie (w jasny, czytelny sposób) tej części wynagrodzenia, która związana jest z wykonywaniem czynności czy prac objętych prawami autorskimi oraz pozostałej jego części związanej z wykonywaniem typowych obowiązków pracowniczych. Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że tylko wówczas gdy: (a)

Jeśli pracownik otrzymuje wyłącznie wynagrodzenie za świadczenie pracy, podwyższonych kosztów (50%) nie stosuje się.

praca wykonywana przez pracownika, jest przedmiotem prawa autorskiego, a więc spełnia przesłanki utworu określone w ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych, (b) pracownik jest twórcą w rozumieniu tej ustawy i uzyskiwanie przychodu przez pracownika wynika z korzystania przez twórcę z tychże praw lub rozporządzania tymi prawami, © umowa o pracę przewiduje zróżnicowanie wynagrodzenia należnego pracownikowi na część związaną z korzystaniem z praw autorskich i część związaną z wykonywaniem typowych obowiązków pracowniczych oraz pracodawca prowadzi stosowną dokumentację w tym zakresie, np. prowadzi szczegółową ewidencję; do przychodu z tego źródła mogą być zastosowane podwyższone koszty uzyskania przychodu, zgodnie z treścią powołanego art. 22 ust. 9 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. (...) samo posiadanie statusu twórcy utworów jest niewystarczające do zastosowania podwyższonych kosztów uzyskania przychodu. Niezbędne jest by twórca osiągał przychód bezpośrednio związany z korzystaniem z określonych praw autorskich lub pokrewnych lub rozporządzaniem tymi prawami. W razie zatem wykonywania na podstawie jednej umowy o pracę czynności zarówno chronionych prawem autorskim jak i niebędących przedmiotem prawa autorskiego, pozbawionych cech twórczych, z umowy tej (lub innego stosownego dokumentu) powinno wynikać, jaka część wynagrodzenia obejmuje wynagrodzenie z tytułu korzystania z prawa autorskiego, a jaka część dotyczy czynności nie chronionych prawem autorskim. Tylko bowiem takie rozróżnienie, jak również dokumentowanie prac – utworów chronionych prawem autorskim oraz wypłaconych wynagrodzeń z tego tytułu daje podstawę do zastosowania 50% kosztów uzyskania przychodów."

B: PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH (PDOP)

JEDNORAZOWA WPADKA CZY NOWY TREND INTERPRETACYJNY W SPRAWIE RÓŻNIC KURSOWYCH OD PRZELEWÓW WŁASNYCH POMIĘDZY RACHUNKIEM WALUTOWYM I ZŁOTOWYM

Ze zdziwieniem odnotowaliśmy interpretację z października 2015 roku autorstwa Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie, w której wskazano, że nie powstają podatkowe różnice kursowe od przelewanych środków z rachunku walutowego na rachunek złotowy. Fiskus w interpretacji IPPB5/4510-639/15-2/1Ś stwierdził bowiem: "(...) Dla powstania podatkowych różnic kursowych od własnych środków istotny jest więc wpływ i zapłata (lub inna forma wypływu) środków pieniężnych w walucie obcej. W przypadku wymiany waluty obcej na PLN(...) nie dochodzi do zapłaty lub innej formy wypływu środków pieniężnych; środki pieniężne są tylko przemieszczane pomiędzy dwoma rachunkami należącymi do Spółki. (...) Za „wypływ” środków pieniężnych należy bowiem uznać przekazanie ich podmiotom trzecim, np. kontrahentowi (jako zapłatę), gdy jednocześnie dochodzi do trwałego fizycznego wyzbycia się waluty, a nie do jej zamiany (tj. gdy dochodzi do uszczuplenia aktywów, a nie gdy dochodzi do zamiany aktywów, które nadal są w posiadaniu tego samego podatnika). (...) Przewalutowanie środków pieniężnych otrzymywanych np. w EURO na PLN powoduje powstanie różnicy kursowej na walutowym rachunku bankowym podatnika (tu Spółki) jedynie w sensie bilansowym a nie podatkowym. (...)” Wydaje się jednak, że ta interpretacja to "wypadek przy pracy". Innymi słowy wydaje się, że jest nieprawidłowa. W sierpniu 2014 roku sam Minister Finansów wyraźnie bowiem wskazał, nota bene w dokumencie zmieniającym z urzędu interpretację indywidualną, "(...) w związku z wypływem środków pieniężnych z rachunku walutowego i ich wpływem na rachunek złotowy Spółki, dochodzi do wyrażenia w złotych polskich wartości środków pieniężnych wyrażonych wcześniej w walucie obcej. W konsekwencji należy uznać za prawidłowe stanowisko Spółki, zgodnie z którym przy ustalaniu różnic kursowych na podstawie art. 15a ust. 2 pkt 3 i ust. 3 pkt 3 updop w przypadku wypływu środków z rachunku walutowego na rachunek złotowy, następuje ich przewalutowanie i w związku z tym należy stosować kurs faktycznie zastosowany z dnia wypływu tych środków." Tak więc pozostaje wierzyć że i tę październikową interpretację Minister Finansów zmieni.

NIEODPŁATNY ZARZĄD JUŻ NIE STANOWI PRZYCHODU?

Organy podatkowe zmieniają swoje stanowisko, w kwestii nieodpłatnego zarządu. Potwierdza to interpretacja IPPB6/4510-28/16-3/AK autorstwa Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie (z 16 lutego bieżącego roku) potwierdzająca brak powstania (w Spółce) przychodu z nieodpłatnych świadczeń w sytuacji, gdy członek zarządu pełni swoją funkcję w Spółce bez wynagrodzenia.

W uzasadnieniu organ podatkowy wskazał, że "Nieodpłatnym świadczeniem jest zatem uzyskana przez podatnika wymierna korzyść majątkowa niezwiązana z poniesieniem wydatków, powstaniem kosztów, z obowiązkiem uiszczenia wynagrodzenia lub inną formą ekwiwalentu. (...) W ramach stosunków łączących spółkę kapitałową ze współnikami takiej spółki szczególną rolę odgrywają świadczenia wynikające z umowy spółki. Do takich świadczeń zaliczyć można między innymi(...) pełnienie funkcji w organach spółki

Itp. W przypadku tego rodzaju świadczeń współników na rzecz spółki nie można uznać, że spółka uzyskała nieodpłatne świadczenie, nawet jeżeli nie zostało określone z tego tytułu dodatkowe wynagrodzenie współników. W takim bowiem przypadku wynagrodzeniem współnika jest prawo do udziału w zysku tej osoby prawnej(...) Oznacza to, że nieodpłatne (bez wynagrodzenia) zarządzanie spółką może przynieść współnikowi wymierne korzyści ekonomiczne. Innymi słowy członek zarządu, pełniący w zamian za sprawowane w ramach swojej funkcji usługi, mimo braku „bezpośredniego” wynagrodzenia, otrzymuje korzyści ekonomiczne przykładowo w postaci dywidendy. Nie ma mowy w takim przypadku o braku ekwiwalentności, stanowiącego warunek konieczny do powstania przychodu z nieodpłatnych świadczeń. Nie ma przy tym znaczenia, czy funkcje zarządcze pełni współnik będący osobą fizyczną czy też współnik będący osobą prawną poprzez swojego pracownika/współpracownika – osobę zatrudnioną na podstawie umowy cywilnoprawnej. Zarówno w jednym, jak i w drugim przypadku współnik za świadczone usługi otrzymuje ekwiwalent – korzyść ekonomiczną w postaci dywidendy. (...)”

Osoba fizyczna wykonująca przez współnika pełniąc funkcje zarządcze realizuje wyłącznie cele gospodarcze wspólnika co do spółki zależnej. Nie stanowi ona niezależnej osoby realizującej własne cele gospodarcze. Jej czynności nie powinny zatem generować przychodu dla spółki korzystającej z takiego zarządu.

BRAK PODATKU U ŹRÓDŁA GDY BILETY NA SAMOŁOT KUPUJEMY U POŚREDNIKA?

Powiało optymizmem! Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie w orzeczeniu z dnia 28.01.2016 roku (I SA/RZ 1162/15) uchylił niekorzystną interpretację przepisów, w której Min. Finansów uznał, że obowiązek poboru podatku u źródła ciąży również na tych przedsiębiorcach, którzy bilety na samolot kupują przez działających w Polsce pośredników. Sąd uznał powyższy pogląd za nieprawidłowy. Wskazał, przy tym, że firma "uiszczając równowartość ekonomiczną ceny biletu lotniczego, powiększoną o należną pośrednikowi prowizję nie spełnia desygnatów normy prawnej z art. 26 ust. 1 ustawy o PDOP." Sąd wskazał bowiem: "(...) podmiotem, który dokonuje wypłat i który, kierując się miejscem siedziby podatnika, może zastosować postanowienia odpowiedniej umowy międzynarodowej (...) jest pośrednik, profesjonalnie zajmujący się tego rodzaju transakcjami. To on bowiem zaspokaja roszczenia podatnika mającego siedzibę za granicą i dysponuje bądź nie, certyfikatem rezydencji podatkowej tego podatnika, uprawniającym go, zgodnie z umową w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, do niepobrania podatku (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 23 lutego 2011r. w sprawie I SA/Po 821/10). (...) za przyjęciem powyższej literalnej wykładni art. 26 ust 1 pdop. przemawia również wykładnia celowościowa i systemowa tego przepisu. Uzależnienie funkcji płatnika od dokonywania wypłat, a co za tym idzie obciążenie obowiązkami płatnika stosunkowo wąskiej i wyspecjalizowanej grupy podmiotów pośredniczących w zawieraniu umów przewozu z przedsiębiorstwami zagranicznymi, jawi się jako racjonalny zabieg ustawodawcy, będący emanacją dążenia do powierzenia obowiązków płatnika, fachowym i bezpośrednim współpracownikom podmiotów zagranicznych, którzy dają najlepszą gwarancję rzetelnego wywiązania się z tego obowiązku, przy stosunkowo najmniejszym obciążeniu. Nie sposób bowiem nie zauważyć, że ewentualne uzyskanie certyfikatu rezydencji podmiotu zagranicznego, jest mniej skomplikowane dla stałego profesjonalnego współpracownika, aniżeli byłoby dla okazjonalnego klienta. Przyjęcie powyższej wykładni czyni również zadość zasadzie zupełności uregulowania, przeciwdziałając usunięciu spod zakresu opodatkowania, części czynności dokonywanych w zakresie usług przewozu lotniczego. (...)”.

C: PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG (VAT)

OPLĄTY PONOSZONE ZA KLIENTA NIE WCHODZĄ W PODSTAWĘ OPODATKOWANIA VAT

W lutym 2016 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi w interpretacji IPTP-4512-533/15-3/JM potwierdził, że opłaty czynione za klienta w jego imieniu jednak i na jego rzecz nie podlegają opodatkowaniu podatkiem VAT. Prawnicy, doradcy podatkowi prowadząc sprawy klientów, często sami ponoszą opłaty (wpis sądowy, opłata skarbową itp), które co do zasady nie podlegają podatkowi VAT. Ponoszone opłaty związane są z działaniami podejmowanymi w imieniu klienta. Klient za świadczone usługi płaci wynagrodzenie w kwocie "x" oraz ponosi zwrot ww opłat. Organ podatkowy potwierdził, że ten zwrot nie powinien skutkować obciążeniem kwotą VAT. Organ podkreślił: "(...)art. 29a ust. 7 ustawy wskazują, że określając podstawę opodatkowania z tytułu świadczonej usługi, można w niej nie uwzględnić kwot otrzymanych od nabywcy lub usługobiorcy jako zwrot udokumentowanych wydatków poniesionych w imieniu i na rzecz nabywcy lub usługobiorcy i ujmowanych przejściowo przez podatnika w prowadzonej przez niego ewidencji na potrzeby podatku. Przepisy ustawy o podatku od towarów i usług nie precyzują i nie wskazują, jak należy rozumieć pojęcie „w imieniu i na rzecz”. Przyjęcie w ustawie takiej konstrukcji prowadzi do wniosku, że zwrot ten, zgodnie z regułami wykładni literalnej, powinien być interpretowany według ogólnych zasad języka polskiego. Zgodnie z definicją zawartą w Słowniku języka polskiego PWN, określenie „w imieniu” oznacza działanie „ze względu na kogoś, dla czyjegoś dobra, odwołując się do kogoś”. Natomiast określenie „na rzecz” oznacza tyle, co działanie „na czyjąś korzyść, dla kogoś, dla czyjegoś dobra”. Dlatego też, z uwagi na brak w ustawie specyficznych definicji legalnych komentowanych zwrotów, powinny być one interpretowane szeroko, zgodnie z ich potocznym rozumieniem i znaczeniem na gruncie języka polskiego. (...) dla wyłączenia opłat i wpisów z podstawy opodatkowania świadczonych usług (...) powinien posiadać dowód poniesienia tych wydatków w imieniu i na rzecz Klienta oraz ponoszone wydatki powinny być przez Wnioskodawcę ujmowane przejściowo w prowadzonej przez Niego ewidencji na potrzeby podatku”.

PRZYKŁADOWY SPOSÓB OBLICZANIA PROPORCJI ODLICZANIA VAT WEDŁUG NOWYCH ZASAD

Od stycznia 2016 roku obowiązują nowe przepisy dotyczące ustalania proporcji w jakiej odliczany jest VAT od zakupów służących działalności gospodarczej oraz innym czynnościom, nie wchodzącym w zakres działalności gospodarczej. W interpretacji ILPP1/4512-1-811/15-7/MD Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu przedstawił przykładowy sposób ustalania tej proporcji. Organ podatkowy, w oparciu o przedstawiony stan faktyczny wskazał, że podatnik: "(...) obliczając proporcję, o której mowa w art. 86 ust. 2a ustawy, winien w liczniku wykazać roczny obrót z tytułu odpłatnej dostawy towarów na terytorium kraju oraz odpłatnego świadczenia usług na terytorium kraju, tj. z czynności opodatkowanych podatkiem VAT i zwolnionych z opodatkowania podatkiem VAT. W mianowniku natomiast należy uwzględnić roczny obrót z działalności gospodarczej powiększony o opisane we wniosku dotacje i dopłaty, które – co istotne w rozpatrywanej sprawie – Wnioskodawca otrzymał na sfinansowanie wykonywanej przez Ośrodek działalności innej niż gospodarca. (...) Wyszczególnionych w opisie sprawy dotacji i dopłat nie należy natomiast uwzględniać w liczniku rozpatrywanej metody ustalania proporcji. Dotacje i dopłaty te bowiem – jak wskazano we wniosku – mają charakter dotacji kosztowych i w związku z tym nie mają wpływu na cenę towarów dostarczanych lub usług świadczonych przez Zainteresowanego. Nie stanowią one zatem obrotu z działalności gospodarczej Wnioskodawcy."

ODLICZENIE VAT Z FAKTUR ZA USŁUGI ZWIĄZANE Z WYPŁATĄ DYWIDENDY

Warunkiem odliczenia podatku naliczonego jest związek zakupów z wykonanymi czynnościami opodatkowanymi. Czy faktura za obsługę prawną walnego zgromadzenia, zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za miniony rok, oraz decydującego o wypłacie dywidendy, jak również faktura za obsługę wypłaty dywidendy daje zatem prawo do odliczenia podatku VAT wynikającego z takich faktur?

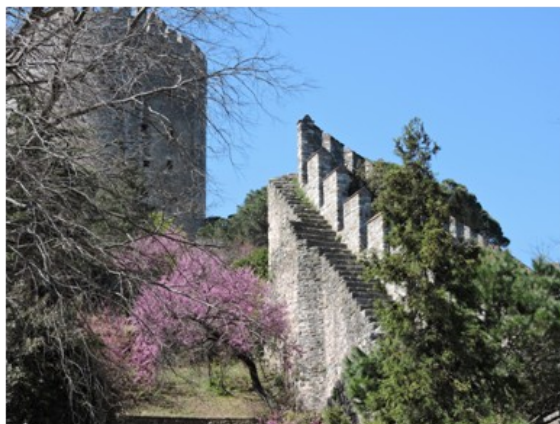
Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w orzeczeniu z 6 września 2012 r. w sprawie C-496/11 Portugal Telecom SGPS SA, w tezie 37 stwierdził, że prawo do odliczenia przysługuje podatnikowi nawet w przypadku braku bezpośredniego i ścisłego związku pomiędzy konkretną transakcją powodującą naliczenie podatku a jedną lub większą liczbą transakcji objętych podatkiem należnym, które rodzą prawo do odliczenia, gdy koszty omawianych usług należą do jego kosztów ogólnych i jako takie stanowią jednak elementy cenotwórcze dostarczanych towarów lub świadczonych usług. Mając na względzie powyższe, Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w grudniu 2015 roku orzekł, że "(...) z uwagi na charakter (świadczenie należne akcjonariuszom w związku z prawem do udziału w zyskach spółki) oraz tryb wypłaty dywidendy (warunkowo, po zakończeniu roku obrotowego) nie można uznać, że pozostaje ona w bezpośrednim i ścisłym związku z czynnościami objętymi podatkiem należnym, które rodzą prawo do odliczenia. Wypłata dywidendy nie ma cenotwórczego charakteru. W świetle powyższego można stwierdzić, że wypłata dywidendy nie służy prowadzeniu działalności gospodarczej i osiągnięciu obrotu (dochodu) lecz jest efektem końcowym tej działalności, występującym wraz z zakończeniem roku obrotowego spółki. Inaczej mówiąc wypłata dywidendy jest związana z funkcjonowaniem spółki kapitałowej i występującym po stronie jej akcjonariuszy prawie do udziału w zysku spółki, a nie wprost z działalnością gospodarczą spółki. (...) wypłata dywidendy w żaden sposób nie ma wpływu na cenę towarów, czy świadczonych przez spółkę usług, a zatem nie ma też wpływu na osiągnięcie przez spółkę obrotu (...) spółce nie przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego od wydatków poniesionych w związku z wypłatą dywidendy." Orzeczenie NSA z dnia 8 grudnia 2015 roku, sygn. akt I FSK 1193/14.

Aby odliczenie podatku VAT było dopuszczalne, czynność powodująca naliczenie podatku winna pozostawać w bezpośrednim i ścisłym związku z czynnościami objętymi podatkiem należnym. Prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego przy nabyciu towarów lub usług zakłada zatem, iż by wydatki poczynione celem ich uzyskania stanowiły element cenotwórczy transakcji obciążonych podatkiem należnym.

DANE DO KONTAKTU

Magdalena Bednarek-Sieradzka
Doradca podatkowy
Nr wpisu: 09760
tel. +48 (22) 830 96 00
+48 513 008 582
magdalena.bednarek-sieradzka@mbsp.pl

Informacje o spółce :

MBSP Sp. z o.o.
SPÓŁKA DORADZTWA PODATKOWEGO
e-mail: mbsp@mbsp.pl

ul. Chałubińskiego 8,
00-613 Warszawa
Kapitał zakładowy 40.000,-złotych

NIP 7010191809
REGON 141936420

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XII Wydział Gospodarczy
KRS 0000333055

Niniejszy Biuletyn ma charakter wyłącznie informacyjny i nie stanowi porady prawnej, konsultacji prawnej lub opinii prawnej, ani nie może być traktowany jako świadczenie pomocy prawnej w jakiegokolwiek formie. W szczególności autor nie doradza zachowań zgodnych, bądź niezgodnych z treścią wpisu, informując, że podjęcie lub zaniechanie działań w indywidualnej sprawie uzależnione jest od oceny stanu faktycznego oraz prawnego dotyczącego tej sprawy.